

EL CARME 150

Veig créixer la mainada,
estirar-se i fer-se gran.
bonica la seva edat,
nens i nenes van pujant,
com el planter de l'horta,
d'escaroles i enciams.

Ara tot just són poncelles
de lliris, clavells, i roses,
ara tot just són poncelles,
suau perfum exhalaran.

M'alegra la mainada
nens i nenes van jugant
amb la pilota i la corda
al meu entorn i tot voltant.

Llurs rialles i cridòria
penetren dins el meu cor
és l'alegria de viure
sense greu preocupació.

La mainada em fa viure
cada dia amb il·lusió
la il·lusió de veure'ls créixer
per més que em faig vell jo.

Cent cinquanta anys d'història
s'han viscut intensament
amb la il·lusió de les vedrunes
el Carme ha anat creixent.

Lletra de la sardana del mateix nom
amb commemoració dels 150 anys
de la fundació d'aquesta entitat.
Extreta d'un recull de poesia de Joan
Gonfaus amb el títol "La mainada creix"
i arregada per la ocasió per **Antoni Gonfaus**.